

Министарство рада, запошљавања и социјалне политике Републике Србије, директор Инспектората за рад, на основу овлашћења министра рада, запошљавања и социјалне политике, број:021-02-39/2012-05 од 30.августа 2012.године, решавајући по жалби Младеновић Драгана из Ниша, ул. Бјелашиначка број 8, која је изјављена против решења инспектора рада Министарства рада, запошљавања и социјалне политике, Инспектората за рад, Одељења инспекције рада за Нишавски управни округ, са седиштем у Нишу, број 920-383-117-0021/2013-04 од 25.04.2013. године, у управној ствари одлагања извршења одлуке послодавца до доношења правоснажне одлуке суда, на основу члана 272. став 3. Закона о раду на основу члана 272. став 3. Закона о раду («Службени гласник РС», број 24/05, 61/05, 54/09 и 32/13), на основу члана 30. члана 59.став 1. члана 84. став 3. Закона о државној управи («Службени гласник РС», бр. 79/05, 101/07), члана 233. и 285. став 1. Закона о општем управном поступку («Службени лист СРЈ», бр. 33/97, 31/01 и «Службени гласник РС» 30/10), доноси

РЕШЕЊЕ

I ПОНИШТАВА СЕ решење инспектора рада Министарства рада, запошљавања и социјалне политике, Инспектората за рад, Одељења инспекције рада за Нишавски управни округ, са седиштем у Нишу, број 920-383-117-0021/2013-04 од 25.04.2013. године.

II ОДЛАЖЕ СЕ извршење решења послодавца о отказу уговора о раду број решења 8123 од 20.11.2012. године, којим је запосленом, Младеновић Драгана из Ниша, ул. Бјелашиначка број 8, отказан уговор о раду и престао радни однос код послодавца ПД "Житопек" АД Ниш, до доношења правоснажне одлуке суда.

Образложење

Ожалбеним решењем инспектора одбијен као неоснован захтев Младеновић Драгана из Ниша, ул. Бјелашиначка број 8, да се до правоснажности судске одлуке одложи извршење решења послодавца "Житопек" АД Ниш, бр. 8123 од 20.11.2012. године. Запослени Младеновић Драган из Ниша, поднео је дана 21.01.2013. године захтев за одлагањем извршења решења директора "Житопек" АД Ниш, бр. 8123 од 20.11.2012. године, којим му се отказује уговор бр. 5709 од 12.09.2011. године, Анекс I уз основни уговор о раду бр. 1474 од 30.03.2012. године, Анекс бр. II уз основни уговор о раду бр. 6859 од 01.11.2012. године и Анекс бр. III уз основни уговор о раду бр. 7563 од 31.10.2012. године. Уз захтев је приложио фотокопију тужбе ради поништења решења Основном суду од 26.11.2012. године.

Инспектор рада је дана 28.01.2013. године након извршеног надзора донео закључак бр. 920-383-117-00021/2013-04 којим се одбацује захтев Младеновић Драгана да се до правоснажности судске одлуке одложи извршење решења о отказу уговора о раду. Наведени закључак је Министарства рада.

запошљавања и социјалне политике бр. 164-03-00091/13-01 од 11.03.2013. године поништен и враћен првостепеном органу на поновно одлучивање.

Поступајући по решењу у поновљеном поступку и надзором од 09.04.2013. године утврђено је следеће чињенично стање:

Подносилац захтева Младеновић Драган је поднео тужбу надлежном основном суду у Нишу дана 26.11.2012. године под бројем ПП 2815/12. А захтевом за одлагање извршења решења о отказу уговора о раду бр. 8123 од 20.11.2012. године, обратио се Инспекцији рада у Нишу дана 27.11.2012. године. Инспектор рада је донео Закључак којим одбацује захтев запосленог као преурањен, зато што му није престао радни однос у тренутку подношења захтева. Поновни захтев за одлагање отказа уговора о раду достављен је инспекцији рада 21.01.2013. године. Уз захтев приложена тужба Основног суда у Нишу од 26.11.2012. године. Поступајући по наводима другостепеног органа инспектор рада сматра да постоји континуитет у смислу чл. 271. Закона о раду да се запослени може обратити захтевом за одлагање извршења решења о отказу уговора о раду у року од 30 дана од дана покретања радног спора, те се на тај начин постоји благовремени захтев за одлагање извршења решења послодавца до доношења правоснажне одлуке суда. Ово с тога што се нови захтев може сматрати наставком захтева који је поднет у року, али од стране инспектора рада одбачен као преурањен, јер га послодавац није одјавио са обавезног социјалног осигурања.

Овлашћено лице у правном лицу је решење о отказу уговора о раду бр. 8123 од 20.11.2012. године донело на основу чл. 179. ст. 1. тач. 2. и 3. Закона о раду, чл. 105. ст. 1. тач. 1. и чл. 104. ст. 2. тач. 6. и тач. 8. Правилник о раду Привредног друштва "Житопек" АД Ниш бр. 397 од 30.01.2012. године.

Именованом је престао радни однос због тога што је својом кривицом учинио повреде радне обавезе из чл. 105. ст. 1. тач. 1. Правилника о раду - изношење нетачних података у медијима чиме се нарушава углед привредног друштва или менаџмента послодавца тј. на основу извештаја Комисије бр. 6852 од 25.10.2012. год. именоване од стране генералног директора "Житопек" АД Ниш утврђено је да је запослени Младеновић Драган, дана 27.08.2012. године у "Нишкој телевизији" у Нишу, када је у својству представника Синдиката "Слога" гостовао у јутарњем програму, изнео низ нетачних података, чиме се нарушава углед привредног друштва или менаџмента послодавца и због непоштовања радне дисциплине из чл. 104. ст. 2. тач. 6. и 8. истог Правилника - грубо вређање колеге на раду и у вези са радом, непосредног руководиоца (употреба псовки, погрдних израза и сл. тач. 6. - на основу службене белешке 7592/6 од 01.11.2012. године коју је саставио шеф обезбеђења предузећа Николић Драган утврђено је да запослени Младеновић Драган дана 31.10.2012. год. приликом доласка на посао вређао генералног директора "Житопек" АД Ниш, што је поткрепљено и изјавом бр. 7773 од 07.11.2012. год. присутних Петра Низића и Дејана Савић и неоправдано напуштање посла пре завршетка радног времена, без сагласности непосредног руководиоца - тачка 8, са позивом на чл. 179. ст. 1. тач. 2. и 3. Закона о раду - на основу писане изјаве бр. 7448 од 06.11.2012. год. од стране Срђана Костића руководиоца РЈ Малопродaje и великопродaje у којој запослени Младеновић Драган ради, и обавештења бр. 7736 од 06.11.2012. год. од стране Николић Драгана, шефа обезбеђења, којима је утврђено да је запослени Младеновић Драган без дозволе напустио радно место и да се није јавио до краја радног времена.

Ставом 3. наведеног решења запосленом престаје радни однос даном уручења решења. Уручење решења покушано је поштом 21.11.2012. године, на основу повратнице ЦН - 071-Р-5167 са потписом С. Младеновић. Након уручења повратнице од стране поште сачињена је службена белешка од стране техничког секретара Наташе Ивановић бр. 8324 од 04.12.2012. године. Након тога сачињен је записник бр. 8329 од 04.12.2012. год. којим се констатује да је решење о отказу уговора о раду истакнуто на огласну таблу 04.12.2012. годин. Протеком рока од 8 дана 12.12.2012. го. констатовано је уручење отказа уговора о раду о чему је сачињена службена белешка бр. 8526 од 12.12.2012. године. Именовани је одјављен са осигурања 13.12.2012. године.

Послодавац је пре доношења решења отказа уговора о раду бр. 8123 од 20.11.2012. године донео упозорење о отказу уговора о раду бр. 7808 од 08.11.2012. године са позивом на исте чланове из решења о отказу уговора о раду којим упозорава запосленог да постоје разлози за отказ уговора о раду. Исто је запосленом достављено поштом 09.11.2012. године што се констатује повратницом Р-3514 на које се запослени изјаснио 16.11.2012. године под бр. 8007. Дана 09.11.2012. године упозорење је достављено на мишљење и Синдикату "Слога" које је репрезентативни и чији је члан именовани Младеновић Драган. Синдикат се писмено изјаснио 16.11.2012. године под бр. 8005.

Именованом је отказан уговор о раду бр. 5709 од 12.09.2011. године где је чл. 13 и чл. 14. регулисана повреда радне обавезе и радне дисциплине, а анексом уговора бр. 7563 од 31.10.2012. године именовани је био распоређен на радно место продавца са ког је отказан уговор о раду, у складу са Правлником о систематизацији и чл.188. Закона о раду.

Именовани је председник репрезентативног синдиката «Слога» у «Житопек» АД.

По изјави овлашћеног лица и увидом у исплатну листу од 31.12.2012. године запосленом Младеновић Драгану је исплаћена зарада и накнада зараде и нема других дуговања.

Овлашћено лице Васиљевић Дејан, генерални директор «Житопек» АД Ниш, изјављује на записник да сматра да су код отказивања уговора о раду поступили у свему у складу са Законом о раду.

Код оваквог утврђеног чињеничног стања инспектор рада сматра да су испоштоване одредбе из чл. 179. став 1. тач. 2) и 3) Закона о раду, јер су својим актом и уговором о раду регулисане повреде радне дисциплине и правила понашања која се сматрају повредом уколико се не испоштују због кога се отказује уговор о раду, а такође су регулисани и повреде радне обавезе због којих је отказан уговор о раду, па су се на тај начин стekli услови за давање отказа.

Такође, према утврђеном чињеничном стању послодавац је предузео све процесне радње предвиђене чл. 180.-186. и чл. 188. ст. 2. Закона о раду код доношења решења о отказу уговора о раду.

Инспектор рада није надлежан за утврђивање да ли се у радњама и понашање запосленог садржани елементи повреде радне обавезе, правила понашања и дисциплине на основу којих је запосленом изречена мера престанка радног односа. Инспектор рада није могао на несумљив начин да утврди постојање повред радне обавезе.

Како на основу утврђеног чињеничног стања није утврђено да су запосленом очигледноповређена права због којих би се у смислу члана 271. Закона о раду, одложило решење директора, то је одлучено као у диспозитиву решења.

Против наведеног решења жалилац је благовремено изјавио жалбу због погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреда одредаба управног поступка.

Жалилац у жалби истиче да је првостепени орган донео решење, којим је одбијен захтев предлагача за одлагањем од извршења коначног решења о отказу уговора о раду жалиоцу код послодавца и при том првостепени орган је занемарио чињеницу да је жалилац председник УСС СЛОГА код послодавца те у том смислу није могао бити доведен у неповољан положај што је супротно одредбама Закона о раду.

Осим наведеног жалилац сматра да није извршио нити једну од повреда радних обавеза које му се стављају на терет да није грубо вређао колеге на послу у вези са радом и непосредног руководиоца, није напустио радно места без сагласности непосредног руководиоца, јер је тог дана био у инспекцији рада и приложио је записник инспектора рада Ирене Шљивар Милијић који то доказује и списак радника које је водио код ње.

Жалилац у жалби истиче да је добио отказ уговора о раду на основу три апсолутно контрадикторне изјаве наводних сведока, чиме су његова права прекршена, јер није утврђено је сам заиста повредио радну дисциплину и кршио закон, сем што су узете чињенице ад акта без икакве провере истинитости истих, а поготово што је са посла изашао по позиву инспекције рада што је парадокс да то буде повреда радне дисциплине, али све ово поступајући инспектор рада није узео у обзир.

Жалилац у жалби између осталог истиче да првостепени орган није у потпуности утврдио чињенично стање, па је самим тим дошло до погрешне примене материјалног права на штету жалиоца где се очигледно види кршење свих његових права у вези са радом, јер се иста група људи јавља у виду тужиоца, подносиоца пријава и оних који заводе изјаве које генерални директор узима по аутоматизму за валидне чињенице и доноси решење о отказу уговора о раду и то наводно пошујући све законске процедуре, а да ниједну од тих чињеница поступајући инаспектор рада у свом решењу не констатује

Са изложеног жалилац предлаже да другостепени орган у поступку по овој жалби укине првостепено решење и предмет врати на поновни поступак или исто преиначи и одложи од извршења спорно решење које је предмет спора.

По разматрању списка предмета навода у жалби и ожалбеног решења, оцењено је да жалбу треба уважити, јер наводи у жалби и чињенично стање из списка предмета дају основа за другачије решење ове управне ствари.

Првостепени орган је у ожалбеном решењу из утврђених чињеница извео погрешан закључак да је у поступку доношења решења о отказу уговора о раду Младеновић Драгану није очигледно повређено право.

Одредбом члана 14. став 1. Закона о штрајку („Службени лист СРЈ“, бр. 29/96), пописано је да организовање штрајка, односно учешће у штрајку под условима утврђеним овим законом не представља повреду радне обавезе, не може бити основ за покретање поступка за утврђивање дисциплинске и материјалне одговорности запосленог и не може за последицу имати престанак радног односа запосленог.

Одредбом чл. 188. Закона о раду прописано је да послодавац не може да откаже уговор о раду, нити на други начин да стави у неповољан положај представника запослених за време обављања функције и годину дана по престанку функције, ако представник запослених поступа у складу са законом,

општим актом и уговором о раду и то именованом или изабраном синдикалном представнику.

Првостепени орган је у поступку доношења ожалбеног решења утврдио неспорну чињеницу да је Младеновић Драгану отказан уговор о раду због повреде радне обавезе - изношење нетачних података у медијима чиме се нарушава углед привредног друштва или менаџмента послодавца, а која је извршена давањем изјаве жалиоца у телевизијској емисији, повреде радне обавезе грубо вређање колеге на раду и у вези са радом и неоправдано напуштање посла пре завршетка радног времена, без сагласности непосредног руководиоца. У конкретном случају жалилац је у својству председника синдиката «СЛОГА» у јутарњем програму Нишке телевизије дао интервју поводом штрајка запослених, тачније објавио ставове штрајкачког одбора у својству заступника синдиката, а послодавац није на несумљив начин утврдио да је Младеновић Драган у својству председника синдиката таквим поступањем у медијима нарушио углед привредног друштва или менаџмента послодавца односно није навео конкретне доказе за доношење оспореног решења о престанку радног односа.

Како је предмет ожалбеног решења одлагање одлуке послодавца о престанку радног односа до доношења правоснажне одлуке суда у радном спору, оцена ваљаности или оправданости разлога за отказ уговора о раду у смислу утврђивања чињенице да ли је изношењем података као и мишљења датих у изјави, Младеновић Драган својом кривицом учинио повреду радне обавезе, као и грубо вређање колеге на раду и у вези са радом и неоправдано напуштање посла пре завршетка радног времена, без сагласности непосредног руководиоца представља чињеницу коју је надлежан да утврди суд у радном спору који и доноси одлуку о законитости отказа уговора о раду.

На основу напред наведених законских одредби, утврђеног чињеничног стања, као и увидом у списе предмета, оцењено је да жалбу треба уважити, а првостепено решење поништити, па је на основу одредбе члана 233. став 1. Закона о општем управном поступку одлучено као у диспозитиву решења.

Упутство о правном средству: Ово решење је коначно у управном поступку и против њега жалба није допуштена, нити се може покренути управни спор, сагласно одредби члана 272. став 4. Закона о раду.

РЕШЕНО У МИНИСТАРСТВУ РАДА, ЗАПОШЉАВАЊА
И СОЦИЈАЛНЕ ПОЛИТИКЕ РЕПУБЛИКЕ СРБИЈЕ

У Београду, дана 04. јуна 2013. године, број: 164-03-00431/2013-01

ДИРЕКТОР

Драгољуб Пеурача